

2024/2025

Rozhlaš

školní časopis 6

Historie školy

Pan vrátný Zámek

Hádanky

campanus
základní škola

Úvodník

Vážení a milí čtenáři,

dáváme Vám k dispozici další číslo našeho školního časopisu. Bude mít o něco méně stran, šetří se všude 😊 Přesto Vás nepřipravíme o některé již zaběhlé články a zábavné úkoly.

Hned v úvodu se dozvíte něco o historii naší školy. Už je to pár let, co tato budova stojí, vychovává a učí děti. A když si uvědomíme, že některé kolegyně a kolegové jsou u nás téměř od začátku, je to skoro na medaili 😊

Mezi další zaběhlé části Rozhlaše patří rozhovory. Tentokrát se můžete těšit na jeden s paní ředitelkou, jeden s panem školníkem a několik s našimi deváťáky. A nebudou chybět hádanky, spojovačka a křížovka. Kromě toho si také můžete přečíst něco o tom, jak hezky spát.

Přejeme hezké počtení a my se již chystáme na letošní poslední číslo.

Redakce

Rozhovor s paní ředitelkou

V našem rozhovoru s paní ředitelkou se dozvíte, co všechno obnáší její funkce, kde pracovala před příchodem na naši školu a jak dlouho už vede Campanus.

Jak dlouho už působíte na ZŠ Campanus?

Na této škole pracuji už neuvěřitelných 18 let.

Co vás přimělo stát se ředitelkou školy?

Chtěla jsem škole něco nabídnout a přispět k jejímu rozvoji.

Co jste dělala před nástupem na Campanus?

Předtím jsem učila na jiné škole také na Praze 11. Kromě toho jsem tam působila i jako zástupkyně ředitele. Později mi bylo nabídnuto místo ředitelky tady na Campanu. Prošla jsem výběrovým řízením a uspěla.

Kolik ředitelů nebo ředitelk už se na naší škole vystříдалo?

Přesné číslo nevím, ale na ZŠ Campanus jsem třetí v pořadí.

Co všechno obnáší práce ředitelky?

V podstatě úplně všechno od řešení rozbitých klik až po úrazy žáků. Kromě toho také učím a vedu školní zaměstnance, kterých je kolem 140. Společně se zástupkyněmi školy se snažíme posouvat Campanus stále výš.

Jak to bylo dříve s rozdělením školy?

Původně tu existovaly dvě školy, které se později spojily do jedné pod názvem ZŠ Campanus.

O naší škole ...

Naše škola má dlouhou a zajímavou historii. Byla založena 3. září 1984, přičemž oficiální zahájení výuky proběhlo o den později, 4. září 1984. Tehdy škola fungovala pod názvem ZŠ Campanus a ZŠ Jírovcovo náměstí 1782/II.

Výstavba obou škol byla zahájena v roce 1979 a dokončena v roce 1983 podle stavebního plánu. ZŠ Campanus v prvním roce fungování začínala s 10 třídami, pokrývajících 1. až 7. ročník, a také s 5 školními družinami. Celkem zde studovalo 237 žáků. ZŠ Jírovcovo náměstí 1782/II pak v prvním školním roce navštěvovalo 275 žáků.

Jedním z významných momentů v historii školy byla návštěva velvyslance Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, který zavítal na ZŠ Jírovcovo náměstí 1782/II dne 12. března 1986.

Škola se neustále rozrůstala, a tak se ve školním roce 1988/89 začaly připravovat nové budovy, učebny a šatny. Tehdy vznikly čtyři pavilony, pojmenované A, C, B1 a B2.

Od října roku 1992 byla otevřena nově vybudovaná posilovna, která byla zaměřena na zlepšení kondice žáků, za kterou se zasloužil pan Trnka.

Náš věčný Campanus

Kryšpín Pochobradský a Antonín Kuban

Anketa

A máme tady opět oblíbenou část našeho časopisu. Anketu. Tentokrát jsme se ptali, zda máte raději český jazyk nebo matematiku a jste raději v létě nebo v zimě.

U dětí – a tedy překvapivě – vyhrála matematika s 437 body. Český jazyk získal „jen“ 303. To tedy u dětí. Dospělí hlasovali trochu jinak. Český jazyk 12, matematika 10. A jak to bylo s ročním obdobím? Jednoznačným vítězem je léto. U dětí to bylo 583 hlasů, dospělých bylo 23. Zima ale nebyla ošizena. Našlo se 154 dětí a 2 dospělí, kteří upřednostnili toto roční období.

Pro tento školní rok to byla poslední anketa, uvidíme, co bude po prázdninách. Tak si ty prázdniny perfektně užijme, všichni se na ně moc těšíme.

Hádky

nápověda:

V zimě oblečení nemám, ale v létě zase ano. Kdo jsem?

uotls

Leze, leze po železe, až tam vleze, otočí se.

žlč

Vlezeš jednou dírou, vyjdeš dvěma dírami. Kdo jsem?

kalhoty

Mám čtyři nohy, ale nechodím. Kdo jsem?

lns

Mám klobouk, ale nejsem člověk. Mám nohy, ale nechodím. Co jsem?

abou

Šimon Tesárek

Rozhovor s panem vrátným: „Vždycky se něco děje.“

Tentokrát jsme vyzpovídali pana vrátného. Dozvíte se, jak se dostal k této práci, co ho na ní baví a co by dělal, kdyby do školy přišel někdo nebezpečný.

Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl pracovat na Campanu?

Hlavně myšlenka, že budu pracovat mezi dětmi a zároveň dohlížet na školu. Baví mě školní prostředí a mám rád kontakt s lidmi.

Jak dlouho pracujete jako vrátný?

Na naší škole už pracuji dva roky.

Baví vás být vrátným?

Ano, jinak bych tu přece nebyl. Kdyby mě to nebavilo, asi bych si našel jinou práci.

Co vás na této práci baví nejvíce?

Nejvíce mě baví práce s dětmi. Každý den je jiný, navíc se vždycky něco děje.

Máte nějakou vtipnou historku?

Historek mám tolik, že si teď žádnou konkrétní nevybavím.

Co děláte, když je vyučování a nikdo není u skříněk?

V tu chvíli většinou uklízím, vytírám podlahu nebo kontroluji, jestli je všechno v pořádku. Zároveň ale musím dávat pozor, aby do školy nepřišel někdo cizí.

Když se ve škole koná zkouška invakuace, jaká je vaše povinnost?

Mým úkolem je zajistit, aby byli všichni žáci i učitelé v bezpečí.

Kdyby do školy přišel někdo se zbraní, jak byste reagoval?

Okamžitě bych mu zabránil ve vstupu a zavolal policii. Mojí hlavní povinností je chránit všechny ve škole, takže bych udělal vše pro to, aby se nikomu nic nestalo.

Kryšpín Pochobradský a Lucie Horká

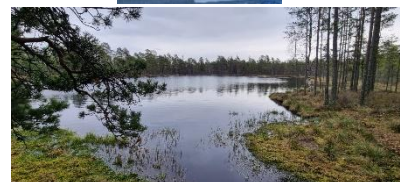
Švédsko 2025

Šestáci se vydali do vesničky Bottnaryd ve Švédsku, nedaleko města Jönköping.

Cestou do penzionu se zastavili v Kodani, kde se šli podívat na Frederikův kostel. Je také známý jako Mramorový kostel, ačkoliv není z pravého mramoru.

Třetí den se prošli na čerstvém vzduchu, kde rostou rostliny, které se nazývají dědovy vousy a cestou zpět se stavili v muzeu Husqvarna. Nechyběla ani návštěva moderního nákupního centra A6. Večer si děti pochutnaly na čerstvém lososu.

V úterý šestáci navštívili muzeum zápalek, kde si vyrobili i vlastní, potom pokračovali směr k Husqvarna aréně H17, zde se v roce 2002 hrálo mistrovství světa v ledním hokeji. Vyhrála Slovenská republika. Odpoledne se projeli na kánoích.

Ve středu zavítali do místního skanzenu v Granně a potom se byli podívat, jak se vyrábí mentolové špaliky Polgaris. Po prohlídkách pluli trajektem přes jezero Vatern na ostrov Visingsö, kde se zastavili u zříceniny a pak společně grilovali.

Šestý den v ranních hodinách odjeli do královského města Benátek severu, do Stockholmu. Prohlédli si Dröttningholmský palác, viděli loď Vasa ve Vasa muzeu, která byla pod mořem 333 let než byla vyzvednuta. Pak se přesunuli na prohlídku Stockholmského paláce, kde si prohlédli královské obleky a kočáry, viděli střídání stráží, nechyběla ani návštěva Stockholmské radnice, kde si prohlédli Modrý a Zlatý sál.

V pátek se vydali do města Göteborg, prošli se k domu, kde žil Bedřich Smetana, a potom jeli na vyhlídku s výhledem na moře. Navštívili muzeum Universum a závěrem dne se stal zábavný park Liseberg, kde byl nejoblíbenější atrakcí dne Helix.

V sobotu se cestou domů zastavili v losím safari, kde nakrmili losy a provedl je český průvodce. Ještě než opustili Švédsko, zastavili se

v Domě techniky a lodní dopravy, kde si mohli vlézt do ponorky a pak hurá do Dánska přes Öresundský most směr Praha.

V neděli kolem páté hodiny ranní přijeli do Prahy.

Kryšpín Pochobradský, foto: Antonín Kuban

Máte rádi deskovky?

Jízdenky, prosím (vláčky)

Hra, která se jmenuje “Jízdenky, prosím,” je hra, při které se musí přemýšlet. Spočívá v tom, že máte určitý počet vláčků a kartičky, na kterých je uvedena cesta, kam se máte vydat. Cestujete po evropských městech. Každá kartička má určitý počet bodů a úkoly, které se snažíte splnit. Za splněnou kartičku získáte body. Ale hlavním cílem hry je naplnit jednu velkou kartu, která má více než 20 bodů a může vám přinést vítězství.

Šílený profesor

Máte elektronickou hlavu, která Vám vysvětlí, jak se hra hraje. Profesor Vám pokládá otázky, na které odpovídáte. Tak, že mačkáte jeho hlavu. Vyhrává ten, kdo bude mít nejméně nul.

Desítka

Desítka je hra, kde máte uprostřed kartičky otázku a k ní 10 odpovědí. Ty jsou zakryté sundavacími kolíčky, které při odpovědi odstraňujete a tím si kontrolujete, zda to máte správně. Např. postavy, které byly ve Večerníčku, u kolíčků jsou napsaná jména: Maxipes Fík, Spiderman... apod. A vy vybíráte, která postavička se objevila ve Večerníčku a která ne. Po odkrytí kolíčku můžete vidět, zda jste odpovídali dobře.

Lucie Horká

Rozhovor s panem školníkem

V rozhovoru potěšíme příznivce Sparty, jelikož pan školník pracoval pro tento fotbalový klub. Dozvíte se, co všechno je povinností školníka, ale také jaká cesta vedla pana školníka vykonávat tuhle školní profesi.

Jak dlouho už pracujete na naší škole?

Na naší škole pracuji rok a půl.

Jak jste se dostal k práci školníka?

Úplnou náhodou jsem končil v gastronomii a na naší škole bylo zrovna volné místo, tak jsem sem přišel, a paní ředitelka s panem školníkem Bednářem mě přijali.

Co všechno obnáší práce školníka?

Vlastně úplně všechno od hlídání dětí, opravování věcí ve škole, až po opravy vody a také elektřiky.

Jaký je Váš běžný školní den?

Každý den opravuji něco úplně jiného - opravuji třídy, lavičky a také malujeme.

Co opravujete nejčastěji?

Nejčastěji opravuji vyhozené vypínače z oken, ale taky regulátory na topení, které děti sundají a vyhodí z oken.

Máte nějakou vtipnou historku ze školy?

Mám, spletl jsem si paní učitelku se žákyní a řekl jsem jí, že s tou koloběžkou nesmí běhat do atrie. Potom jsem se jí omlouval, protože jsem si opravdu myslel, že je to žákyně.

Máte nějaké oblíbené koníčky?

Když je čas, chodím se podívat na fotbal na Epet arénu, kde jsem dřív pracoval v gastronomii.

Jak jste pracoval pro fotbalový klub AC Sparta Praha?

Když trenérem týmu byl Pavel Vrba a AC Sparta vyhrála titul národní ligy, tak jsem pracoval ve stravování A a B týmu, a také, když na Letné hrály dívky.

Kryšpín Pochobradský

Školní ples 2025

Vyzpovídali jsme žáky devátých tříd. Podělili se s námi o zážitky z plesu, i o to, jak vypadala jeho příprava, ale také sdělili rady pro další deváťáky.

Jak se vám líbil školní ples?

Školní ples byl nejlepší den v našem životě, bylo to skvělé.

Jak dlouho trvala příprava?

Začínali jsme v říjnu, půlnoční překvapení v listopadu.

Jak probíhala příprava na školní ples?

Na půlnoční překvapení to trvalo tři měsíce, většinou jsme trénovali místo občanské výchovy nebo tělocviku. Tyto tři měsíce byly moc těžké, ale zároveň nás to moc bavilo.

Byli jste před školním plesem nervózní?

Partnerka: Byla jsem trochu nervózní.

Partner: Já jsem byl také nervózní, ale měl jsem hodně adrenalinu, který mi pomohl.

Myslíte si, že se vám školní ples povedl?

Partnerka: Já si myslím, že se nám to povedlo.

Partner: Myslím si, že se to povedlo všem, kteří vystupovali na pódiu.

Doporučili byste něco budoucím devátákům?

Partnerka: Jelikož příprava na ples trvá dlouho, tak bych doporučila, abyste s nácvikem neotáleli.

Partner: Určitě byste měli začít dříve, ale důležitější je mít motivaci tančit.

Jak probíhala příprava na školní ples?

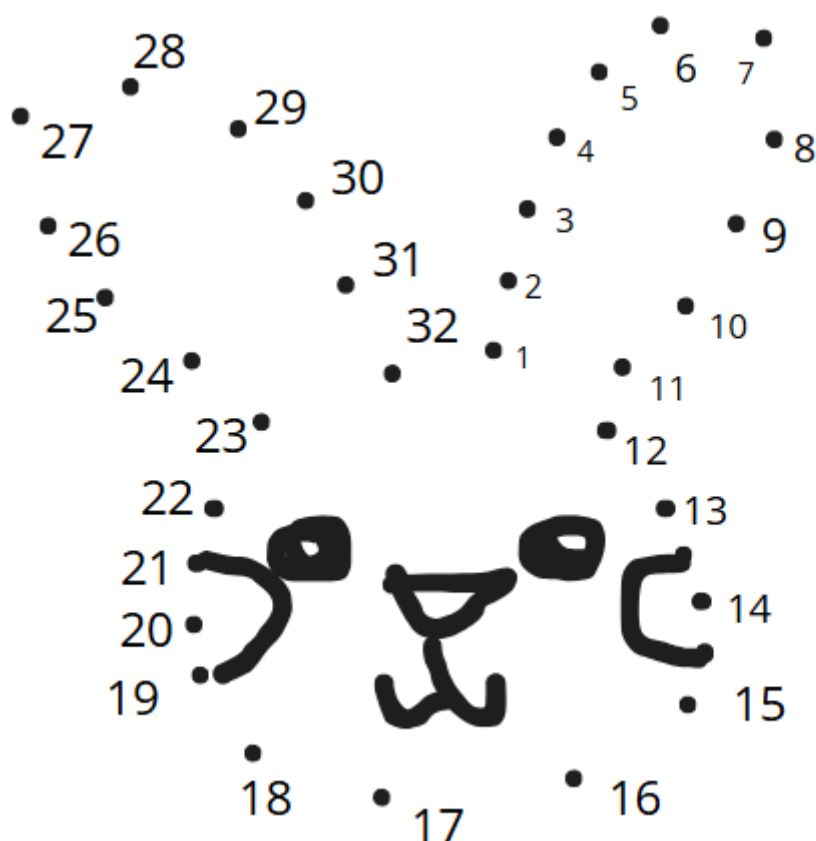
Když jsme trénovali sami, příprava probíhala hůře. S choreografem to bylo jednodušší. Přesto jsme část předtančení zkrátili.

Myslíte si, že se vám školní ples povedl?

Školní ples se nám určitě povedl, nejvíc se nám povedlo předtančení.

Antonín Kuban

Spojovačka

Eliška Schaffnerová

Rozhovor s paní učitelkou Nešporovou

V rozhovoru s paní učitelkou Nešporovou se dozvíte, co ji motivovalo ke sportu, proč se rozhodla učit tělesnou výchovu a jak připravuje žáky na štafetový pohár. Nechybí ani vtipná historka z jachtingu.

Co Vás motivovalo sportovat?

Motivovali mě hlavně moji rodiče a také úspěch Romana Šebrleho.

Jak vzpomínáte na tělocvik na základní škole v dětství?

Velmi kladně, protože na druhém stupni jsem chodila na tělocvik s kluky.

Co Vás vedlo k tomu, abyste vyučovala tělesnou výchovu?

K vyučování mě vedla moje láska ke sportu a těší mě, když u dětí vidím snahu, radost a posun.

Máte nějakou vtipnou historku?

Já jsem dělala jachting, to jsou plachetnice něco jako necky pro malé děti, a já jsem vůbec nevěděla, co znamená nalevo, napravo, co je plachta. Můj děda mě posadil do plachetnice, odrazil od břehu a běhal po břehu sem, tam. Vždy na mě řval: „Odpadej!“ Já nevěděla, co to je. ☹

Jakou hru jste se naučila v dětství a doted' ji používáte?

Naučila jsem se hru Cukr, káva, limonáda, ta mě bavila a občas ji hrajeme s dětmi.

Měla jste někdy nějaké zranění, pokud ano, tak jaké?

Naštěstí jsem nikdy žádné zranění neměla a doufám, že to tak zůstane i nadále.

Jaký sportovec je Vám vzorem?

Měla jsem ráda Romana Šebrleho a stále ho obdivuji dodnes.

Kryšpín Pochobradský a Lucie Horká

Přejeme krásné léto, doufáme, že si ho užijete ve zdraví a pohodě. Budeme se na Vás ve škole těšit zase v září.

Redakce

Redakce: Lucie Horká, Antonín Kuban, Kryšpín Pochobradský, Eliška Schaffnerová

Korektura: Hana Jánová

